

Sygn. akt IV CSK 101/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku S. K.
przy uczestnictwie I. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 21 sierpnia 2013 r., sygn. akt VIII Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. ustala, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 21 sierpnia 2013 r., w którym Sąd ten częściowo uwzględnił apelację wnioskodawcy, a w pozostałym zakresie tę apelację oddalił (pkt I i II postanowienia). Apelację tę wniósł wnioskodawca od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 14 marca 2013 r. (k. 316 akt sprawy).

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy, obejmującej rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego zawarte w pkt I 1c, I 2 i II, podnoszono zarzuty naruszenia jedynie przepisów prawa materialnego, tj. art. 49 § 3 k.r. i o. (w wersji obowiązującej przed dniem 20 stycznia 2005 r.) i w wersji aktualnej art. 49 § 1 k.r.o., art. 45 § 1 k.r.o., art. 43 § 2 k.r.o. w zw. z art. 5 k.c., art. 212 § 3 k.c. w zw. z art. 5 k.c.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analizując treść obszernych uzasadnień postanowień obu Sądów *meriti*, a zwłaszcza treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a także treść odpowiedzi uczestniczki na skargę kasacyjną wnioskodawcy, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, określona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W świetle dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych przekonywająco przesądzoło prawne skutki darowizny dokonanej przez syna wnioskodawcy w wysokości 25.000 USD (s. 28-29 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia), trafnie nie uwzględniono wniosku wnioskodawcy o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym b. małżonków (s. 29-30 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, s. 17-18 wyroku Sądu Rejonowego z dnia 14 marca 2013 r., k. 316, 330-331 akt sprawy). Przyjęty przez Sąd Okręgowy sposób podziału nieruchomości zgodny był z wnioskiem zainteresowanych uczestników (art. 211 k.c.), a ustalenie wysokości ogólnej spłaty uczestniczki, rozłożenia tej spłaty na raty i określenie terminów takich rat, stanowiło

już konsekwencję przyjęcia sposobu podziału. Nie było zatem podstaw do twierdzenia, że w zakresie wskazanym w skardze kasacyjnej skarga była oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia złożonej skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. i art. 520 § 1 k.p.c.

aw